

Refleksjonsbrev for november 2022

Forrige måned opplevde vi at barna oppdaget en fascinasjon for aluminiumsfolie. I etterkant av utforskningen av aluminiumsfolien ble det presentert et nytt materiale som spor i garderoben, sammen med kjente materialer. Krepp og glanspapir ble lagt ut i garderoben rundt de kjente materialene. Hva vil dette invitere til? Den voksne satte meg ned på gulvet og begynte bare å ta på papiret. Et barn møter det og tar en bit av materialet og ruller opp en papirball. Den voksne tar litt papir og legger på hodet hennes. Hun tar en annen bit og legger på den voksnes hode. Så fortsetter hun til det ikke er mer papir på gulvet. Et annet barn kommer også til og blir med på det samme og gjentar prosessen med papirene på hodet. Prosessen gjentas gang på gang, og det oppstår latter, glede og spenning i blikkene mellom barna og den voksne. Hva var det med denne stunden som gjorde det magisk? Vi reflekterte over hva som kan ha vært årsaken. Var det materialene? Var det å være i møte over noe felles? Vi opplevde at det var magisk for både barn og voksne fordi man følte at man gjorde noe sammen, man utforsket og fikk «vi-følelse» i utforskningen. Vi får bekreftet at voksenrollen kan ha en viktig del av de magiske øyeblikkene. Det å være påkoblet, se blikkene i de små øyeblikkene og det å kunne delta med hele seg. Det å kaste kreppapir på hodene til hverandre å se at de faller ned kunne vært et øyeblikk man ikke gjorde så mye ut av, men ved å ha engasjerte voksne som benevner, viser med hele kropp og stemme at dette også er gøy for oss er med på å skape et felles øyeblikk, og en felles utforskning.

Vi har på refleksjonsmøte reflektert over at prosjektet må få rom i utemiljøet, samt at prosjektet skal eies av samtlige av barna på Nordlyset. Men hvordan legge til rette for dette uten at møteplassene blir preget av den voksnes interesser? Da vi kom ut observerte vi at flere barn fra en annen avdeling sto utenfor porten og løp i en stor søledam. Dammen var helt hvit, noe som gjorde oss nysgjerrige og undrende. Vi gjorde flere barn observante på hva som foregikk utenfor porten vår i håp om at noen ønsket å utforske dammen med oss. Barna viste interesse, og lurte på hva som foregikk og hva det hvite kunne være. Flere barn ble med og vi delte oss derfor som voksne, en med de eldste og en med de yngste. Vi tok med barna ut og plasserte oss rundt vannet. Såpevann ble blåst utover, smakt på, og plassert i bøtter og helt utover. Den voksne kastet store steiner i vannet, hoppet opp og ned, og så at de eldre barna utforsket med hele seg.

De yngre barna derimot så vi at viste mindre interesse. Den voksne opplevde at de yngste barna syntes settingen kanskje ble noe utrygg og vi gikk derfor tilbake til vognen og observerte vannet fra avstand. Vi plasserte såpe på hendene deres, men de tørket det raskt bort, og viste lite interesse for å utforske vannet. Til slutt endte vi opp med å sitte i vognen og synge sanger. I ettertid har vi reflektert mye over hvorfor barna ikke viste interesse for den store såpedammen. Øyeblikk som dette gir oss en god bakgrunn for å reflektere over situasjoner som vi voksne kan sette i gang, hvor barna ikke opplever eller oppdager materialene på den måten vi har sett for oss. Var det at såpevannet ble et for ukjent element? Eller kan det ha vært at det ble for mange av de store barna til stede? Hadde den voksne feiltolket barnas signaler i forkant, og barna viste at de ikke hadde interesse av å utforske såpevannet?

Videre denne måneden har vi igjen oppdaget barnas interesse for lyd og musikk. Vi rister på papir og sier «lyd», vi slår i bord og tramper med beina og forteller hverandre at vi lager musikk. I en økt på musikkrommet oppdaget vi igjen det å skape lyd sammen. Vi ser at rommet inviterer barna til å være medforskere i hverandres utforskning. Når jeg trykker på tangentene i samspill med deg så skaper det en ny lyd. Vi observerte at barna var veldig opptatt av å følge med på hvilken utforskning hverandre gjorde. “magiske øyeblikk skapes i samspill over et tredje” er noe vi har definert som bakgrunnen til magiske møteplasser. Hverandres møte med de ulike instrumentene og materialene skapte et samhold og en interesse – hvordan møter du gitaren kontra meg? Hvis den ene går til pianoet, følger gjerne de andre med. Samtidig så vi at barna hadde et behov for å invitere oss voksne med i samspillet. De trakk oss med når de fant nye materialer, snudde seg etter oss når de skapte en lyd og ønsket ofte at vi også skulle prøve oss på instrumentene som de utforsket. Vi ser igjen at det er «vi-følelsen» som er en drivkraft i den utforskningen vi gjør – det å kunne dele sine opplevelser og oppdage noe sammen er en vel så viktig del av det magiske øyeblikket.

Viktige datoer fremover:

13. desember – Lucia, informasjon kommer.

16. desember – Julelunsj for barna

21. desember – Nissefest for barna